

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.”

A homokra és sziklára épült házról szóló példabeszédet olvassuk a mai evangéliumban. Könnyen el tudjuk képzelni a két ember építkezését, és a végeredményt is, amelyben a bölcs ember háza sérülésmentesen állja a vihart, szemben a homokra épült házzal, amely összedőlt az időjárás viszontagságaitól. Most advent elején érdemes elgondolkodnunk, vajon a mi életünk háza hová épült? Nem sajnáltunk-e időt, erőt, fáradságot arra, hogy házunkat Jézus tanítására építsük, hogy aztán bírja az élet viharát?

Megismertük Jézus tanítását, de nem elég olvasnunk, hanem a gyakorlati megvalósításra is kell törekednünk! Másokat is segítenünk kell abban, hogy szilárdan álljon az életük. Jó tetteim által lehetek én magam is építőelemmé a Jézusi közösségben.

Nem könnyű dologra vállalkozunk, amikor sziklára akarjuk építeni házunkat. Találtam egy vigaszt, reményt sugárzó zsoltárt: "Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők."(Zsolt 127,1.)

Nem vagyunk egyedül ebben az építkezésben, ez nem egy magányos vállalkozás, egyéni bravúr, hanem közös építkezés az Isten lelkével, és Testvérbarátainkkal.

Most elindulunk adventi utunkon, amely a bűnbánat útja.

Segíts minket Istenünk, hogy bátran, aggodalma, félelmek nélkül induljunk! Segíts, hogy megtaláljuk életünk házában azokat az elemeket, amelyek nem elég stabilak, amiktől meg-meginoghat építményünk. Segíts, hogy megszabaduljunk mindentől, ami akadályként áll előttünk, Betlehembe a Kisjézushoz vezető úton. Add, hogy megtisztuló szívvel, megtisztult lélekkel érkezzünk meg hozzád.

Amen!

Némethné Kriszti, Sziget közösség